

זֶהַר - 1958-2001

רצינו לספר לכם מיהו זהר שלנו, של המשפחה והחברים, אז ישבנו וכתבנו כמה מילים:

זהר נולד וחי את חייו ליד הים ואהב את כל שהיה בו: הוא צלל בו, טבל בו, שחה והשיט על מימיו כל כלי שיט אפשרי. זהר היה אלוף השכונה בקפיצה בגומי ובחידוני גמרא. מגיל 14 היה חובש פעיל במד"א וחבב בעיקר התרמות דם (באמת!). נולד וגדל בנתניה וניחן בחוש צדק מפותח מאוד. לא היסס מעולם לעמוד לצד החלש והמותקף ולהתערב בקטטה, אם היה צורך. פעם אפילו רדף אחר חברת שודדי ארנקים ולא הרפה עד שתפס אותם. הרובין הוד הנתנייתי של אותם ימים. זהר למד בטכניון במסגרת העתודה האקדמאית, ובגיל 20 וחצי נשא את שרה לאשה, ויש להם שלושה ילדים. עדי וזהר נפגשו בטכניון בגיל 18 ופיתחו חברות אמיצה. חמש שנים אחר כך (כשהיו בני 23), חברו שניהם והקימו את ש.ח. מהנדסים. זהר שלנו אהב "לשמח לבב אנוש" זו היתה מטרתו ולכן הרבה להכין קוקטיילים ו"לשמח" את כולנו, (הוא הכין את הסושי הכי טעים בעולם). אחד הריחות הכי אהובים עליו היה ריח הרפת.?!..... בנוסף לתפקידו כיועץ בש.ח. מהנדסים, עסק בהתנדבות ביעוץ לראשי עיריית נתניה, בעיקר בנושאי חינוך, נוער וחברה. זהר היה אבא במשרה מלאה לא רק לילדיו הביולוגים. הוא היה "מבוגר פעיל" בתנועת הנוער "מכבי הצעיר" ברמת פולג וכיהן כיושב ראש הסניף.

זהר נפטר ב 29 לאוגוסט. המצבה על קברו נושאת את שכתבה המשפחה:

al ay xdfd dak ` l "
ade` d weaigde mgd mqwd
riwxa xdfde
j ynp wgyndy xikfn
"j k l k miti miigde

כבר במהלך ימי השבעה, כתבו אנשים דברים בספר זיכרון שהתארגן באופן ספונטני. נשמח להוסיף לספר את תגובותיכם, סיפורים על זהר שהכרתם, חוויות משותפות או כל דבר אחר שיעזור לנצור ולשמר את זכרו. אנא ציינו אם ברצונכם לפרסם את דבריכם באתר זה.

שרה והילדים: נעמה אסף ויעל.